ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ

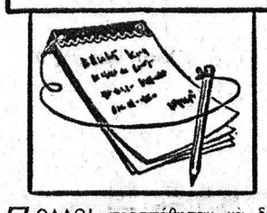

ΠΟΛΛΟΙ προσπάθησαν νὰ δώσουν τὸν ὁρισμὸ τοῦ νέου. Ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ ἐπιτυχημένους εἶναι καὶ ὁ ἀκόλουθος: «Νέος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ποὺ προσπαθεῖ νὰ φαίνεται ἐνήλικος μὲ τοὺς τρόπους ποὺ ξέρει αὐτός. Προσπαθεῖ νὰ ἐπιτύχει τὸν στόχο του νὰ γίνει ὥριμος. Ἀλλὰ τὶς περισσότερες φορὲς ὁ στόχος αὐτὸς δὲν καθορίζεται οὔτε ἀπὸ τὸν νέο οὔτε ἀπὸ ἄλλους γι' αὐτόν». Κάποιος ἄλλος παρατηρητικὸς ψυχολόγος εἶπε ὅτι «νέος εἶναι ἐκεῖνος ποὺ ἂν δὲν τοῦ φερθοῦμε σὰν νὰ εἶναι ὥριμος ἄνθρωπος, θὰ συμπεριφερθεῖ σὰν παιδί». Ἀλλὰ ἡ πραγματικότητα εἶναι ὅτι ὁ νέος ἔχει νὰ ζήσει σ' ἕναν κόσμο ποὺ ἐλέγχεται ἀπόλυτα καὶ σ' ὅλες τὶς βάσεις ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερούς του. Ὅμως, μέσα στὸν πραγματικὸ αὐτὸν κόσμο, ὁ νέος ζεῖ σ' ἕναν χωριστὸ δικό του κόσμο. Ὁ δικός του αὐτὸς κόσμος εἶναι ἀδύνατο νὰ ταυτιστεῖ μὲ τὸν κόσμο τῶν παιδικῶν του χρόνων ἢ μὲ τὸν κόσμο τῶν μεγάλων. Εἶναι ὁ κόσμος τῶν νεαρῶν, τῶν ἀνωρίων καὶ τῶν κοριτσιῶν τῆς αὐτῆς ἡλικίας. Ἔχουν δική τους ὁμαδικὴ σκέψη, δικές τους ἔθιμα καί, πολλὲς φορές, δικό τους λεκτικό. Ὅλα αὐτὰ ὑποχωροῦν κατὰ ὡς ὁ ἄνθρωπος προχωρεῖ πρὸς τὴν ὡριμότητα. Ἀλλὰ καταλαβαίνουν οἱ ἡλικιωμένοι τὴν μεγάλη αὐτὴ μεταβολὴ σ' ὅλες τὶς τὶς λεπτομέρειες; Πολλὲς φορὲς λένε με πεποίθηση: Τὰ νιάτα εἶναι ἡ πιὸ εὐτυχισμένη καὶ ἡ πιὸ ἀμέριμνη περίοδος τῆς ζωῆς. Ἀλλὰ ὅταν τὰ λέμε αὐτὰ σημαίνει ὅτι ἡ χάσαμε τὰ νιάτα μας ἢ ὅτι δὲν ἔχουμε φτάσει ἀκόμα στὴν περίοδο μιᾶς πλήρους ἱκανοποιητικῆς ὡριμότητος. Ὁ ἐνήλικας ποὺ ἀνοιξε τὴν σύγχυση καὶ τοὺς πόνους τοῦ νέου ἢ ποὺ προσπαθεῖ νὰ ἀποκρύψει καὶ νὰ μὴν κατανοήσει τὶς ἐκδηλώσεις καὶ τὰ φαινόμενα, κυρίως ψυχικὰ καὶ νοητικά, ποὺ συνοδεύουν τὸν νέο στὴν φάση πρὸς τὴν ὡριμότητα, δὲν προσφέρει καμμιὰ ὑπηρεσία πρὸς τὴν νεολαία. Πρέπει νὰ γνωρίζουν οἱ ἐνήλικες ὅτι ἡ κατανόησις ποὺ θὰ δείξουν πρὸς τοὺς νέους θὰ συμβάλει πολὺ ὥστε οἱ νέοι νὰ ἀναγνωρίσουν τὴν πραγματικότητα, νὰ ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὴν σύγχυσή τους καὶ νὰ ἀνακουφισθοῦν ἀπὸ τοὺς πόνους τους.

ΗΛΕΙΣ γενεαλογία μὲ τὴν ἐπικρατοῦσα σήμερα τεχνολογική πρόοδο εἶναι ξεπερασμένη. Ἀλλὰ ἀκριβῶς, αὐτὴ ἡ πρόοδος μᾶς ἐπιβάλλει νὰ ἀναζητήσουμε τοὺς προγόνους μας. Πλούσιοι ἢ φτωχοί, διάσημοι ἢ ἀσήμαντοι οἱ προγονοί μας, ἀργὰ ἢ γρήγορα πρόκειται νὰ ἀποτελέσουν ἀντικείμενο μελέτης τῆς γενεαλογίας μας. Ὅσο μακρὰ καὶ ἂν φτάνει ἡ γνώση μας στοὺς πιὸ μακρινοὺς χρόνους διαπιστώνεται ἡ ὑπομονητικὴ ἐναισία τῆς φύσεως στὸ γένος καὶ τὴν φυλὴ τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τὰ πρῶτα χρόνια τῆς ἱστορίας μέχρι σήμερα. Τὸ χαρακτηριστικότερο παράδειγμα μᾶς τὸ παρέχει ἡ Βίβλος ποὺ ἀρχίζει μὲ τὴν Γένεση καὶ ποὺ εἶναι μιὰ σειρὰ ἀπὸ ἀτέλειωτη γενεαλογικὴ διαδοχὴ παροιαχικῶν ὀνομάτων. Πραγματικὰ μὲ τὴν πρώτη ματιὰ στὰ ἀποτελέσματα τῆς Βίβλου ἡ γενεαλογία ἐπισκιάζει κάθε ἄλλο ἱστορικὸ γεγονὸς ποὺ ἔρχεται νὰ πλαισιώσει καὶ νὰ φωτίσει τὴν ἀλυσίδα τῆς διαδοχῆς. Ὅταν ὁ Θεὸς ἔπλασε τὸν Ἀδάμ (διαβάζουμε στὴ μετάφραση τῆς Βίβλου) στὰ διακόσια τριάντα ἔτη του ἐγέννησε κατὰ τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτοῦ ψυχικὰ καὶ σωματικὰ ἰδιώματα υἱὸν ποὺ τὸν ὀνόμασε Σήθ. Ἔζησε ὁ Ἀδὰμ ἀκόμη ἑπτακόσια ἔτη καὶ ἐγέννησε υἱοὺς καὶ θυγατέρας. Ὅλα τὰ ἔτη τὰ ὁποῖα ἔζησεν ὁ Ἀδὰμ ἀνῆλθον εἰς 930... Τὰ παιδιὰ τοῦ Νῶε ποὺ ἐξῆλθαν ἀπὸ τὴν κιβωτὸ ἦσαν ὁ Σήμ, ὁ Χὰμ καὶ ὁ Ἰάφεθ. Ὁ Χὰμ φέρεται ὡς γενάρχης τῶν Ἀμιτῶν, τῶν λεγομένων Χαναναίων... Υἱοὶ καὶ ἀπόγονοι τοῦ Ἰάφεθ ποὺ γεννήθηκαν μετὰ τὸν κατακλυσμὸ εἶναι οἱ Μῆδοι καὶ Ἴωνες, Θαρσεῖς, Κίτιοι καὶ Ρόδιοι. Ἀπὸ αὐτοὺς προῆλθαν λαοὶ ποὺ διεσπάρησαν εἰς διαφόρους εἰδωλολατρικὰς νήσους, ἰδίως τῆς Μεσογείου θαλάσσης... Καὶ ὁ Σὴμ ὁ πρεσβύτερος υἱὸς τοῦ Ἰάφεθ, ἀπέκτησε υἱοὺς καὶ ἀπογόνους καὶ ἀνεδείχθη γενάρχης Ἀσουρίων, Ἀραμαίων, Ἑβραίων κλπ.». Στὰ νησιὰ διεσπάρησαν ὅπως μᾶς λέγει ἡ γραφὴ οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἰάφεθ, οἱ Ἰαπετίτες. Συσχετίζοντας τώρα τὸν ἑλληνικὸ χῶρο μὲ τὸν χῶρο τῆς Βίβλου μποροῦμε νὰ ρωτήσουμε: Μήπως οἱ ἀπόγονοι τοῦ Νῶε, τοῦ κλάδου τοῦ Ἰάφεθ δὲν εἶναι ἀσχετοι μὲ τοὺς προπάτορες τοῦ Ὀδυσσέα; Ἀλλὰ γιὰ τὸ θέμα αὐτό, γράφει ὁ Μαρινάτος: «Ἐπόμενον ἦτο εἰς μίαν τοιαύτην νῆσον νὰ ἀναπτυχθεῖ ἐνωρὶς ὁ πολιτισμός... ἡ Κεφαλληνία παρουσιάζει ἄφθονα καὶ σπουδαία ἴχνη τοῦ μυκηναϊκοῦ καὶ προμυκηναϊκοῦ ἀκόμη, πολιτισμοῦ... Ἀπὸ παλαιοτάτην ἐποχὴν προέρχονται ἄφθονα ἐργαλεῖα ἐκ πυρίτου, λίθου ἢ ὀψιανοῦ, ποὺ κυρίως ἀφθονοῦν εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Σκάλας καὶ τῆς Σάμης, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλα μέρη. Εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι τῆς μεσολιθικῆς περιόδου, θηλαδὴ ἐξ ἔως δέκα χιλιάδες ἔτη π.Χ. Εἰς τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τῆς Κεφαλληνίας σπουδαῖον κέντρον ὑπῆρξεν ἡ Σάμη. Ἐθεωρεῖτο ὡς μητρόπολις τῆς Σάμου τοῦ Αἰγαίου. Τὸ ὄνομα πάντως εἶναι κοινὸν προελεύσεως σημιτικῆς...».

ΕΙΝΑΙ ἡ πλαστότητα στὴν τέχνη κάτι τὸ κακὸ ἂν τὸ ἀποτέλεσμὰ της εἶναι τόσο καλὸ ὅσο καὶ τὸ αὐθεντικό. Τὸ ἐρώτημα αὐτὸ προβάλλεται τώρα σὲ μιὰ ἔκθεση ζωγραφικῆς «Πλαστότητα καὶ ἔρευνα» ποὺ περιοδεύει καὶ ἐκτίθεται κατὰ περιόδους, σὲ διάφορα μουσεῖα τῆς Εὐρώπης. Τὴν διαργάνωσε τὸ μουσεῖο τοῦ Ἔσσεν τῆς Γερμανίας καὶ ἤδη βρίσκεται στὸ πρωσσικὸ κρατικὸ μουσεῖο τοῦ Βερολίνου. Μιὰ συγκριτικὴ ἐξέτασις στὰ ἐκθέματα πείθει τὸν θεατὴ ὅτι τὰ ἐξαιρετικῆς ἀξίας ἀντικείμενα τέχνης πρασελκύουν πάντοτε τοὺς πλαστοποιοὺς καὶ τοὺς ἀπατεῶνες. Στὸν κατάλογο τῆς ἐκθέσεως ὁ καθηγητὴς Πέτερ Μπλὸκ ποὺ εἶναι διευθυντὴς τῆς πινακοθήκης γλυπτῶν τοῦ Βερολίνου ἀπαντᾶ στοὺς ὑποστηρικτὰς τῶν πλαστογράφων καὶ τῶν ἀντιγραφέων ποὺ διεκδικοῦν ἰσοτιμία μὲ τοὺς πραγματικοὺς καλλιτέχνες ποὺ φιλοτεχνοῦν ἔργα αὐθεντικὸ ἔργο. Γράφει ὅτι ἕνα ἀντικείμενο τέχνης ἔχει αἰσθητικὴ ἀξία, ἀλλὰ καὶ εἶναι ἕνα πολιτιστικό, πολιτικό, ἱστορικὸ καὶ ἠθογραφικὸ ντοκουμέντο. Ἂν εἶναι πλαστό. Ἔστω καὶ ἂν δὲν ἔχει ἀλλάξει ἡ ἐξωτερική του ἐμφάνισις χάνει πολὺ ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς ἠθικῆς του ἀξίας μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐπιβάλλεται καὶ μιὰ αἰσθητικὴ ἀνοδιώρηση. Ταυτόχρονα, ὅμως, κατὰ τὸν Μπλὸκ, μειώνεται καὶ ἡ ἠθική του ἀξία. Τὰ μουσεῖα τοῦ Ἔσσεν καὶ τοῦ Βερολίνου ἔχουν συγκεντρώσει 219 ἀντικείμενα ἀπὸ τὴν ἀναγία ἐποχὴ μέχρι τὴν ἐποχὴ τοῦ Ἄντυ Βάρολ, τοῦ εἰδώλου τῆς ἀμεοικανικῆς «ποπ» καὶ τῶν συγχρόνων του. Ὁ Βάρολ καὶ οἱ ὀπαδοί του ὑπογράμμισαν τὴν θεωρία ποὺ ἔνουν περιορίσει τὴν αἰσθητικὴ ἀντίληψη τοῦ «πρωτότυπου» σὲ μιὰ ἐποχὴ ποὺ δὲν ἔχει τὸ ὁμοιό της σὲ τεχνικὰ μέσα ἀναπαραγωγῆς. Ἕνα ἀπὸ τὰ ἀντικείμενα τῆς ἐκθέσεως εἶναι καὶ «τὸ ἄλογο ποὺ βαδίζει», ἕνα ἀρχαῖκὸ ἑλληνικὸ μπρούντζινο γλυπτὸ ποὺ μὲ τὸ πλῆθος τῶν ἀντιστρόφων του ἀποδεικνύει πὼς ἕνα ἔργο μπορεῖ νὰ περάσει ἀπὸ τὰ στάδια τοῦ θαυμασμοῦ τῆς ὑποψίας καὶ τῆς ἀποκρύψεως γιὰ νὰ ἀκολουθήσει ἡ πλήρης ἀποκατάστασις του. Μερικοὶ ἀπὸ τοὺς καλλιτέχνες τοῦ αἰώνα μας ἔχουν ἀναδειχθεῖ ἐθελοντικὰ καὶ αὐθόρμητα πλαστοποιοὶ γιατὶ παράγουν οἱ ἴδιοι χιλιάδες ἀντίτυπα τοῦ αὐθεντικοῦ τους πρωτότυπου. Προβάλλεται ἐπίσης καὶ τὸ μεγάλο πρόβλημα ποὺ ἔχει δημιουργήσει ὁ Πικασσὸ ὅταν ὑπέγραφε πλαστὰ ἔργα του ποὺ τὰ εἶχαν παράγει κατὰ χιλιάδες, ἀλλὰ μὲ πολλὴ ἐπιτυχία ἕνα πλῆθος πλαστογράφων.

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

ΘΩΜΑΣ ΚΟΥΚΟΣ

Θὰ σᾶς φιλοξενοῦμε στὸ δροσερὸ καὶ καταπράσινο κῆπό μας

Σᾶς ὑποσχόμεθα ὅπως πάντα πολιτισμένο περιβάλλον

ΘΩΜΑΣ ΚΟΥΚΟΣ

ΤΗΛΕΦ. 325-077

ΚΛΕΙΔΙΑ Σ' ΕΝΑ ΛΕΠΤΟ

ΕΠΙΣΚΕΥΑΙ ΑΝΑΠΤΗΡΩΝ ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ

τοποθετοῦμε σοῦστες ἐξωθύρας

ΑΝ ΚΛΕΙΣΤΕΙΤΕ ΕΞΩ Τηλεφωνήσατε 220-666

ΑΛΛΑΓΕΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΩΝ

ΝΙΚ. ΣΚΟΝΔΡΑΣ

ΜΑΙΖΩΝΟΣ 70 Παραπλεύρως ΜΟΥΣΤΑΚΗ

ΗΜΕΡΟΝΥΚΤΙΑ

ΤΡΙΤΗ
4
ΙΟΥΛΙΟΥ

Παρῆλθον 185 ἡμέραι
Ὑπολείπονται 180
Σελήνη 29 ἡμερῶν
Ἀνατολὴ 6.07΄
Δύσις 8.51΄

Ἀνδρέου ἐπισκόπου Κρήτης, Λουκίας μάρτυρος

Η ΗΜΕΡΑ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

— ο —

Ἰδιοκτήτης
ΑΝΝΑ ΧΡ. ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΥ
Βησσαρίωνος 4, Ἀθῆναι

— ο —

Ἐκδότης — Διευθυντὴς
ΧΡΙΣΤΟΣ Α. ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
Τσαμαδοῦ 47

— ο —

Ἀρχισυντάκτης
ΝΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ
Φιλοποίμενος 18

— ο —

Προϊστάμενος Γραφείων — Τυπογραφείων
ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
Φιλικῶν 2

ΧΡΟΝΙΚΟΝ

4η ΙΟΥΛΙΟΥ

1943. Αἱ Φιλιππῖναι νῆσοι ἀνακηρύσσονται ἀνεξάρτητος δημοκρατία.

Ο ΑΓΙΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Η ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

Ἔλαβε μέρος στὴν Γ΄ Οἰκουμενικὴ Σύνοδον καὶ κατὰ τὸ πέρας αὐτῆς παρέμεινεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, παρακληθεὶς ὑπὸ τοῦ τότε πατριάρχου. Μετὰ λαμπρὰν ἱερατικὴν δρᾶσιν εἰς τὴν βασιλεύουσαν, μετέβη εἰς Κρήτην, ὅπου προήχθη εἰς ἀρχιεπίσκοπον.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΙΔΩΝ ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΚΑΙ ΠΛΑΚΙΔΙΩΝ

"AQUARIUS"

ΚΩΣΤΑΣ ΣΠ. ΓΙΑΝΝΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΗΛΕΦ. 273 242 — ΦΙΛΟΠΟΙΜΕΝΟΣ 30 ΠΑΤΡΑ

Στὴν ἔκθεσή μας θὰ βρῆτε μεγάλη Συλλογὴ Εὐρωπαϊκῶν καὶ Ἑλληνικῶν εἰδῶν. Σὲ πορσελάνες, πλακάκια δαπέδου — τοίχου, καθρέπτες, ἀξεσουάρ μπάνου — Ἐρμάρια κ.λ.π.

ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΜΑΣ

Γιὰ νὰ στολίσετε τὸ σπίτι μὲ τὰ εἴδη τῆς ἀρεσκείας σας

"Εφιαλα

ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΡΥΘΜΟΥ

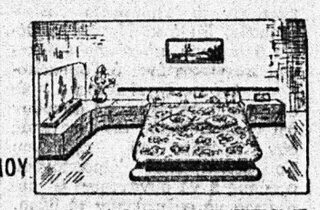

ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΑΤΡΙΒΕΣΗ

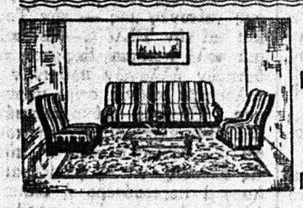

"Εκθεσις: ΓΟΥΝΑΡΗ 131-ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΤΗΛΕΦ. 320-480

Ἐργαστήρια: ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ 25

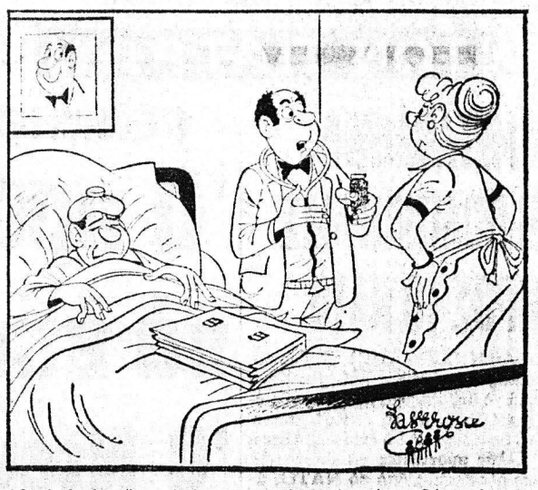

—Ὁ ἀσθενὴς ἔχει ἀνάγκη ἀπολύτου ἠρεμίας. Θὰ γράψω μερικὰ ἠρεμιστικά... γιὰ σᾶς!

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

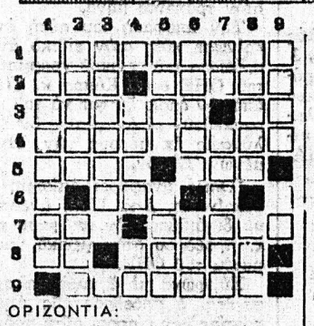

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ:

1. Τὰ κάνουν οἱ βουλευταί.
2. Ἀριθμός — Ἱστορικὴ πόλις τῆς Ἀκαρνανίας.
3. Τὸ χρυσαλλὶς τοῦ μεταξοσκώληκος — Νότα.
4. Ἀθηναῖος κωμικὸς ποιητὴς (γενική).
5. Ἀγωνίζεται διὰ τὰ συμφέροντα τῶν ἐρνάτων (ἀρχ.) — Ἀποτελεῖται ἀπὸ πλουσίους Ἕλληνας (ἀρχ.).
6. Σύλλογος Ἀθηναίων ἐπιστημόνων (ἀρχ.).
7. Μονὰς βάρους — Μέρος τοῦ σώματος (αἰτιατική).
8. Ἔρωτιον — Εἰδικὸν ἔνδυμα (γενική).
9. Ἐπωδὸς (ξεν.).

ΚΑΘΕΤΑ:

1. Γίνονται πολλὰ τὰ Χριστούγεννα καὶ τὴν Πρωτοχρονιὰ (ξεν.).
2. Συμπαθῆ τετράποδα (αἰτιατική) — Γνωστὸς Ἕλλην σκιτσογράφος (συντ.).
3. Ὄνομα τῆς ἑτέρας τῶν κορυφῶν τοῦ Παρνασσοῦ πλησίον τῶν Δελφῶν.
4. Χρήσιμα διὰ τὸν ἀγρότην ζῶα — Δίδουν νόστιμη σούπα (προφέρονται μαζί).
5. Ὅρος τοῦ πόκερ — Μήτηρ τοῦ Ἰσμαήλ.
6. Ὑπάρχει μεταξὺ τῶν ἑτερωνύμων — Ἀναφορικὴ ἀντωνυμία, οὐδέτερον (πληθ.).
7. Ἀναγράφονται εἰς τὴν διεύθυνσιν (ἀρχ.) — Διαθέτουν χιονοδρομικὸν κέντρον.
8. Προϋπαθέτουν πυροβόλα. ἀντιστρόφως — Συλλογιστικὸς σύνδεσμος, ἀρχαϊκ.
9. Ὁμηρικὸς ἥρως — Δατικὴ χρονικὴς περιόδου (ἠχητικῶς).

Η ΛΥΣΙΣ εἰς τὴν 7ην σελίδα.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Πῶς λεγόταν ὁ Ἄγγλος στρατηγὸς στὴ μάχη τοῦ Βατερλώ;
2. Ποῦ βρίσκεται ὁ Ἀμαζόνιος ποταμός;
3. Ποιὰ εἶναι τὸ σωστό, Ἰνδίες ἢ Ἰνδία;
4. Ἡ λέξη Πάσχα εἶναι ἑλληνική;

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ εἰς τὴν 7ην σελ

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Τετράγωνο χωράφι ἔχει ἐμβαδὸν 17 682 τετραγωνικὰ μέτρα. Ποιὸ εἶναι τὸ μῆκος τῆς διαγωνίου του;

Η ΛΥΣΙΣ εἰς τὴν 7ην σελίδα.

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

—Ἡ ἐμπιστοσύνη εἶναι ἀπαραίτητη στὶς ἀνθρώπινες σχέσεις. Πολλὲς φορὲς οἱ ἄνθρωποι ζημιώνονται περισσότερο ἀπὸ τὶς ὑποψίες τους, παρὰ ἀπὸ τὶς ἀπιστίες τῶν ἄλλων.

ΜΠΑΡΚ

ΧΙΟΥΜΟΡ

Ἡ ὄμορφη ξανθιὰ ἦταν τηλεφωνήτρια στὴν Τράπεζα. Μιὰ μέρα, λίγο πρὶν νὰ κλείσουν, ὅρμησαν μέσα τρεῖς μασκοφόροι, συγκέντρωσαν ὅλο τὸ προσωπικὸ καὶ μετὰ τοὺς διέταξαν νὰ γδυθοῦν καὶ νὰ πέσουν μπρούμυτα στὸ πάτωμα. Κάτω ἀπὸ τὴν ἀπειλὴ τῶν ὅπλων ὅλοι οἱ ἄλλοι ἔπεσαν μὲ τὸ πρόσωπο πρὸς τὴ γῆ. Ἡ κοπέλα ἔπεσε μὲ τὸ πρόσωπο πρὸς τὴν ὀροφή. Μιὰ συνάδελφός της ποὺ ἦταν πλάϊ της τῆς ψιθύρισε τότε:

—Ντόρα, γιατὶ δὲν πέφτεις καὶ σὺ ὅπως ὅλοι; Ποῦ νομίζεις ὅτι βρίσκεσαι; Σὲ κανένα πάρτυ;

Ὁ Στίχος

Δύο εἰκόνες

Τ' ἀπομεσήμερο ἀνασαίνει μιὰν ὑ- (ποφία βροχῆς
μιὰ ἡδονικὴ φορὰ στὴν πράσινη (ἔχταση
χέρι καλοσυνάτο σὲ πειθήνια χαίτη
μὲ σχηματίζει ρυθμικά...
Ἱκέτης στὸ παράθυρό μου ὁ ἥλιος (διωγμένος
ἀπὸ ἕναν κουρελιάρη οὐρανὸ τὸν (δέχτηκα:
σὲ τρεῖς παράλληλες γραμμὲς μπῆ (κε στὸ σπίτι μου
κι' ἁπλώθηκε ζητώντας μου νὰ τὸν (καλωσορίσω...
. . . . . .
Ἤρεμη βεβαιότητα καινούργιας ἀ- (νοιξης!
γνωρίζεις πῶς τὰ σημάδια γρά- (φουν τ' ὄνομά σου...
Δὲν ἔχω τίποτ' ἀπὸ σένα μέσα (μου λοιπὸν
γιατὶ καθόλου ἔξω ἀπὸ σένα δὲν (ὑπάρχεις!
Θέλω ξανὰ νὰ ψηλαφίσω τοὺς κα- (νόνες
ποὺ συγκρατοῦν τὴν ἁρμονία τῆς (ἐκφρασής σου.
Στὰ μισοτελειωμένα αὐτὰ βιβλία πολὺ καιρὸ ἔμεινα σκυφτός—τυ- (φλὸς
φιλοτεχνώντας τὴν ἰδανικὴ εἰκόνα (μου...

Θ. ΠΑΠΑΓΓΕΛΗΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Η ΟΣΙΑ ΜΑΡΙΑ Η ΑΙΓΥΠΤΙΑ

Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΙΑΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΑΜΑΡΤΩΛΗΣ

303ον

Ὁ Κοσμᾶς εὑρισκόμενος πλησίον τῆς ἁμαρτωλῆς ἤκουσε τὰ κτυπήματα ἐκεῖνα καὶ οὐχὶ ἄνευ ταραχῆς τινος κατῆλθε τὴν κλίμακα καὶ ἤνοιξεν.

—Σύ ἐδῶ; ἠρώτησε κατάπληκτος.

—Ὅρα δι' ἐρωτήσεις καὶ ὥρα δι' ἀπαντήσεις, Κοσμᾶ, δὲν εἶναι τώρα. Ἡ Μαρία ἡ Αἰγυπτία εὑρίσκεται ἐδῶ καὶ ἔρχονται νὰ τὴν συλλάβουν...

—Τί καὶ λέγεις! Πῶς τὸ γνωρίζεις;

—Θὰ σοῦ ἐξηγήσω ἄλλοτε, Κοσμᾶ. Ἀλλὰ τώρα γνωρίζω καὶ ἔχω βάσεις δι' ὅτι γνωρίζω, ὅτι ἕνας κατάσκοπος ὀνόματι Κ...

—Ἀ! ὁ Κωνσταντῖνος... Λοιπόν;

—Ἀνεκάλυψεν ὅτι ἡ Μαρία ἡ Αἰγυπτία εὑρίσκεται εἰς ταύτην τὴν οἰκίαν. Ἀνέφερε τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν ἔπαρχον, ὁ ὁποῖος ἔλαβεν ἐπὶ τοῦ προσκειμένου διαταγὰς τῆς αὐτοκρατείρας.

—Ποίας διαταγάς;

—Νὰ συλλάβῃ τὴν Μαρίαν καὶ νὰ τὴν φυλακίσῃ.

—Καὶ σύ; Πῶς γνωρίζεις ὅλ' αὐτά;

—Τυχαίως. Ἤμουν εἰς τὸ Ἐπαρχεῖον καὶ ἤκουσα. Παρηκολούθησα τὸν Κωνσταντῖνον, καὶ ἀνεκάλυψα τὴν κατοικίαν τῆς Μαρίας. Καὶ ἐσκέφθην ἂν ἔπρεπε νὰ ἀφήσω νὰ φυλακισθῇ, καὶ ἴσως νὰ θανατωθῇ ἡ γυναῖκα ἐκείνη, ἡ ὁποία ἐφάνη τόσον καλὴ εἰς ἐμέ. Ἡ συνείδησίς μου μὲ συνεβούλευσε νὰ προλάβω τὸ κακόν. Καὶ ἦλθα... Τώρα σύ, Κοσμᾶ, ὁ ὁποῖος δὲν ἠξεύρω πῶς εὑρέθης ἐδῶ, σκέψου. Ἂν δὲν ἐπωφεληθῇ ἀμέσως τῆς εὐκαιρίας ν' ἀεγκαταλείψῃ τὴν οἰκίαν ταύτην ἡ Μαρία θὰ συλληφθῇ...

—Θὰ συλληφθῶ ἐγώ;

Ἤτο ἡ Μαρία, ἡ ὁποία ἠρώτησεν...

Ἡ ἁμαρτωλὴ ἤκουσε συνομιλίας, ἠπόρησεν, ἔσπευσεν εἰς τὸ μέρος ὅπου οἱ συνομιλοῦντες καὶ ἔμαθε τὸν τρομερὸν ὁ ὁποῖος τὴν ἠπείλει κίνδυνον...

—Ἠχούασε, τῆς εἶπεν ὁ Κοσμᾶς... Καὶ ἀπάντησε εἰς τὰς ἐρωτήσεις μου σύ, μικρέ...

—Ἐρώτησέ με, γενναιότατε Κοσμᾶ...

—Κανένας ἄλλος πλὴν σοῦ γνωρίζει ὅτι ἡ Μαρία εὑρίσκεται ἐδῶ;

—Ὁ Κωνσταντῖνος.

—Ἀλλὰ καὶ αἱ ἀρχαί;

—Ὁ πατρίκιος Γεώργιος.

—Δὲν ἠξεύρω...

—Καὶ νομίζεις ὅτι ἀπότε...

—Ὁ Κωνσταντῖνος αὐτὴν τὴν στιγμὴν τρέχει εἰς τὸν πλησιέστερον στρατῶνα διὰ νὰ παραλάβῃ στρατιώτας τοὺς ὁποίους θὰ ὁδηγήσῃ ἐδῶ... Ὦ! Κοσμᾶ... Ὦ! δέσποινα Μαρία καὶ σύ. Μὴ βραδύνετε. Ἄλλως ὁ κίνδυνος θὰ σᾶς προλάβῃ καὶ ἡ καταστροφὴ θὰ ἐπέλθῃ τρομερά... Φύγετε... Ἐν ὅσῳ ἔχετε καιρὸν φύγετε...

—Κοσμᾶ! ἐβόησεν ἔντρομος ἡ Μαρία... Θὰ μὲ ἀφήσῃς λοιπὸν ἐδῶ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐχθρῶν μου;

—Ὄχι, Μαρία, ὄχι... Ἔχω φίλον ἀδελφικόν, ὁ ὁποῖος καὶ τὸ αἷμα του δύναται νὰ χύσῃ δι' ἐμέ. Θὰ σὲ ὁδηγήσω εἰς τὴν οἰκίαν του. Ἐκεῖ θὰ εἶσαι τελείως ἀσφαλής...

—Ἀλλὰ κάμε τὸ γρήγορα, γενναιότατε Κοσμᾶ, εἶπεν ὁ μικρός. Ἐγὼ φεύγω τώρα. Θὰ σταθῶ ἔξω εἰς τὸν δρόμον καὶ θὰ παραμονεύω. Ἴσως ἠμπορῶ νὰ σᾶς φανῶ ἀκόμη χρήσιμος...

Καὶ ὁ μικρὸς στρατιώτης ἐξῆλθε τῆς οἰκίας τῆς Αἰγυπτίας καὶ κατέφυγεν εἰς μέρος σκοτεινόν, ὁπόθεν ἔβλεπε χωρὶς νὰ φαίνεται.

Μετ' ὀλίγον εἶδε τὸν Κοσμᾶν, τὴν Μαρίαν καὶ τὴν θεραπαινίδα της, ἐγκαταλείποντας τὴν οἰκίαν, ἀπομακρυνομένους ἐν σπουδῇ καὶ εἰσερχομένους εἰς στενὸν δρομίσκον φέροντα πρὸς τὰ θαλάσσια τείχη τῆς πόλεως.

—Ἕως ἐδῶ θαυματουργῶ, ἐψιθύρισεν ὁ μικρός. Πρέπει ὅμως νὰ μάθω καὶ τὴν νέαν τους οἰκίαν.

Καὶ ἀπὸ ἀποστάσεως παρηκολούθησεν τὸν μετακομιζόμενον περιπατῶν.

Ὁ Κοσμᾶς δίδων εἰς τὴν Μαρίαν τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι ἔχει ἀδελφικὸν φίλον ἕτοιμον νὰ χύσῃ καὶ τὸ αἷμα του ἀκόμη ὑπὲρ αὐτοῦ, δὲν ἔλεγεν ἢ τὴν καθαρὰν ἀλήθειαν.

Πράγματι. Φιλία, ἀπὸ τῶν παιδικῶν συναφθεῖσα χρόνων, συνέδεε τὸν Κοσμᾶν μὲ τὸν πωποσπαθάριον Εὐστάθιον τὸν Ἀντιοχέα καὶ ἡ φιλία διὰ μυρίων διελθοῦσα κατὰ τὴν ἐξέλιξιν τῶν χρόνων δοκιμασιῶν, ἐξηκολούθει καὶ καθ' ἃς ἡμέρας διεξήγομεν τὰ γεγονότα, τὰ ὁποῖα ἀφηγούμεθα, νὰ παραμένῃ σταθερά, ἰσχυρὰ καὶ ἀδιάσπαστος.

Εὐστάθιος ὁ Ἀντιοχεύς, ἄγων τότε τὸ τριακοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας του, ηὐτύχησε ν' ἀποσπάσῃ τοὺς θεμοὺς τοῦ ἀξιώματός του εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν, πολεμῶν παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ ἀχωρίστου φίλου του Κοσμᾶ. Ἂν καὶ προεκινδύνευσεν τὴν ζωήν του διὰ νὰ σώσῃ τοῦ Κοσμᾶ τὴν ζωήν, καὶ ἅπαξ τραυματισθεὶς αὐτὸς ἀντὶ τοῦ Κοσμᾶ, τὸν ἀποσπασθέντα ἀπὸ τοῦ ἐνθουσιοῦ κτυπήματος, διὰ τοῦ ἰδίου του σώματος, ἔπεσε νεκρὸς ρίζων:

—Σὲ ἔσωσα, Κοσμᾶ φίλτατε...

Οὐκ ἦσαν καὶ ὁ Κοσμᾶς δὲν ἐφάνη ἀχάριστος, οὐδ' ἐπιλήσιων. Βραδύτερον, ἐν ὥρᾳ συρράξεως ἀγρίας δεκάς θαρραλέων εἶχε περικυκλώσει τὸν Ἀντιοχέα, ἀπεγνωσμένως ἀγωνιζόμενον κατὰ τῶν ἐπιτεθεμένων δέκα. Ὥρμησε τότε ὁ Κοσμᾶς κατὰ τῶν ἐχθρῶν, διή